

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК НОВИЙ ШЛЯХ

THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

“Interned Madonna” at Spirit Lake Camp

page 1, 8

“Краса з України” – “Купи мені кожух”

стор. 9, 11

Четвер, 8 грудня 2011, Рік 81, Число 48 • Thursday, December 8, 2011 Volume 81, Number 48

Spirit Lake Camp Centre Opening

The ribbon cutting' at the inauguration of the Spirit Lake Camp Internment Interpretive Centre on Nov. 24. Barbed wire was symbolically used instead. L. to R.: Peter Goldring, MP (Alberta), James Bezan, MP (Manitoba), Minister of Citizenship, Immigration and Multiculturalism Jason Kenney, Andrew Hladyshevsky (President, Shevchenko Foundation), James Slobodian (President, Spirit Lake Camp Corporation)

Construction of the Camp Spirit Lake Internment Interpretive Centre and its opening in La Ferme, near Amos in the Abitibi region of Quebec was made possible by the Canadian First World War Internment Recognition Fund to commemorate internment camps and redress internees who suffered in them in Canada during WWI.

Minister Kenney, MPs Attend

On Thursday, November 24, the Honourable Jason Kenney, Minister of Citizenship, Immigration and Multiculturalism attended the inauguration of the interpretive centre at Camp Spirit Lake. He was accompanied by his parliamentary colleagues from the Canada-Ukraine Parliamentary Friendship group, including James Bezan, Peter Goldring

and Bernard Trottier, and Abitibi-Témiscamingue MP Christine Moore.

This was the site of one of the twenty four internment camps that were established in Canada during the First World War. Camp Spirit Lake held 1,200 detainees, the majority of whom were of Ukrainian origin. The historical materials collected in this centre document the experiences of entire families, who found themselves surrounded by barbed wire and treated like prisoners of war.

Minister Kenney stated: “Our Government was proud to establish the Canadian Historical Recognition Program which has sought to teach future generations of Canadians about the often forgotten aspects of our past that, while

Continued on page 8

(L. to R.): UCCLA Chair Roman Zakaluzny, Taras Zalusky (Ukrainian Canadian Congress), Minister Jason Kenney, Yaroslava Iwasykiw (National President, Ukrainian Women's Organization of Canada), Mykola Bilaniuk (President, UCC Ottawa Branch), film director Yuri Luhovy.

Газові домовленості оформлять до кінця року – Міллер і Бойко

Україна та Росія оформлять газові домовленості до кінця року, повідомляє прес-служба українського міністерства енергетики та вугільної промисловості.

Про це домовилися міністр енергетики України Юрій Бойко та голова російського Газпрому Олексій Міллер, зустріч яких відбулася 5 грудня в Москві.

“Сторони дійшли згоди, що

завершать оформлення досягнутих керівництвом двох країн домовленостей про розширення співпраці в газовій сфері до кінця грудня 2011 року”, – повідомляє прес-служба.

Про те, що українсько-російські газові домовленості будуть закріплені в грудні, 5 грудня також сказав посол Росії в Україні Михайло Зурабов.

Канада запропонувала Тимошенко своїх лікарів

Перший заступник голови партії “Батьківщина” Олександр Турчинов каже, що Канада запропонувала Юлії Тимошенко послуги лікарів та медичних експертів, які можуть прибути до України.

Юлія Тимошенко

Про це пан Турчинов заявив на прес-конференції у Києві 2 грудня, повідомляє агенція УНІАН.

“Якщо не пускають українських

лікарів, то, може, вони пустять канадських лікарів”, – зазначив він.

Олександр Турчинов також каже, що у стані здоров'я Юлії Тимошенко нема позитивної динаміки, за його словами, експ-прем'єра не лікують.

Він також не прогнозує, чи буде Юлія Тимошенко присутня на розгляді апеляції щодо “газової справи” 13 грудня через стан здоров'я.

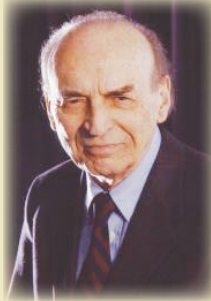
Новий Шлях

The New Pathway Publishers, Limited
145 Evans Ave., Suite 210,
Toronto, Ont., M8Z 5X8 Canada

Publications mail agreement No. 40005756

Вітаємо з нагородою!

Відповідно до Указу Президента України № 1079/2011 від 29 листопада 2011 року „Про присудження Державних премій України в галузі архітектури 2011 року” архітекторів, керівників авторського колективу Жуку Радославові присуджено Державну премію в галузі архітектури 2011 року за архітектуру храму Різдва Пресвятої Богородиці в м. Львові. Посольство України в Канаді щиро вітає заслуженого професора Університету МакГілл (м. Монреаль) Радослава Жука із зазначеною високою нагородою.

Це не твоя країна, російський „поете” і „український депутат”!

Йосиф Сірка

„Якщо прибрати Галичину з моєї країни і залишити Справжню Україну з Донбасом і Кримом, це буде перша Росія. А там буде Російська Федерація”

(Депутат ВРУ від ПР Юрій Болдирев)

Таку заяву зробив російський поет-націоналіст, який вже втретє обраний депутатом (на цей раз від Партії регіонів) ВР України. Власне, депутатом країни, яку він не признає, бо згідно з його думкою: „УРСР створили три криваві диктатори – Ленін, потім Сталін, який приєднав весь захід, скориставшись правом сили, і Хрущов, який, для балансу етнічного та ментального, приєднав Крим”. Коли б Болдирев це висловив десь у колі своїх однодумців, то була б одна справа, але така його думка прозвучала на посольських вечорах посла Російської Федерації в Україні, присвячених 65-річчю Нюрнберзького процесу, в Києві.

У цивілізованій, демократичній країні такого „політика” вже наступного дня виключили б із партії і забрали депутатство, яке йому дісталось на 181-му місці у партійному списку.

Наступ російських шовіністів на незалежну Україну набирає шоготажних скандальних розмірів. То фальсифікують історію, то вимагають обмежити українську пісню по українському радію, а тепер вже наважились відверто підняти голос на розбиття держави.

Дуже значимим є той факт, що кожного разу причиною вилазок російських націоналістів є повна неграмотність з історії України. Ще недавно горе-депутат О. Бондаренко пропонувала замінити українську пісню по радію „світовим” (розумій російським) продуктом, пісню, яка має за собою в Європі чи не найстарші записи, що були знайдені в одній із великобританських бібліотек. Своїм анальфабетизмом щодо української історії „засвітився” пан Болдирев. Звичайно, що йому ж не знати, що ще у XVIII ст. появилася „Історія України” австрійського автора Енгеля (Johann Christian von Engel: Geschichte der Ukraine und der Kosaken, Halle – Johann Jacob Gebauer 1796). Отже, німці вже понад 200 років про Україну знали з німецьких джерел, а політик Партії регіонів на 21-му році Незалежності не знає, де він народився, на якому харчі виріс і чий хліб їсть сьогодні! Нашадок окупантів, сидючи за українські гроші у ВРУ, досі не осмислив поняття **окупована** країна і **вільна** країна.

Йому не відома Україна, яка саме завдяки окупантам позбулася своїх історичних етнічних земель – Кубані, Дону, Вороніжчини, Курська, Орла та інших територій, які кат українського народу Сталін свавільно приєднав до Росії, то як йому знати, що не „увесь” захід Сталін приєднав, бо ж до українських етнічних земель належали і Лемківщина, і Підляшшя, і Засяння, і Пряшівщина, і Придністров’я. Коли б не царські та большевицькі окупанти з їхніми Голодоморами в Україні, то Україна сьогодні була б не тільки за територією найбільшою європейською країною, але й за кількістю населення, і її люди не шукали б вже друге століття добробуту і порятунку в чужих краях на різних континентах, але жили б у благодаті у своїй же хаті.

Окупаційний стан України і сьогодні дуже наявний: читаємо та чуємо із ЗМІ – продали, підписали, уклали угоду, домовились і т. ін., коли йдеться про розпродаж державного майна, коли йдеться про вчинки державних посадовців, які керуються переважно власними інтересами, власним добробутом, але не добробутом тих, які законно мають право обирати. Ще не так давно можна було чути – Янукович домовився у Москві, Азаров підписав у Москві, а ціну за газ українці платять „братам” найвищу у світі. Коли ж йдеться про Європейський Союз, то не чути ані домовленостей, ані підписування. Український парламент „піаністів” та „диригента”, який помахом руки сигналізує „народним обранцям”, як голосувати, перетворили у світове посміховисько, бо саме з парламентаризмом ці методи „голосування провладної більшості” не мають нічого спільного.

Тут пройшли до парламенту за списком одної партії, а коли „трапилася фінансова нагода”, відскочили на підтримку противника – отже, проти волі виборця, який обирає партію за певну програму! Та ще й інші „нововведення” у сучасний парламентаризм запровадили в Україні депутати провладної більшості, порушуючи існуючу Конституцію, спочатку „перескочили” через конституційну заборону творення коаліції і створили „владну більшість”! Але й того було не досить – вони продовжили свою „життєвість” без законних виборів, які могли б їх усунути від подальшого продажу інтересів своїх виборців. Таким чином український „парламентаризм” перетворився на „присадибну ділянку” правлячої партії з її однією четвертою виборців та її президента. Отак і склалося, що з допомогою неконституційної (або перевернутої) більшості у ВР України поміняли Конституцію і передали

всю владу в одні руки президента, за якого не проголосувала і половина виборців.

З часу зміни Конституції одна особа перетворилася на феодального ватажка, який став відповідальним за уряд і його дії. Але справа навіть не в цьому, бо знаємо з прикладу, що одна людина може запровадити реформи, якщо має хист і бажання та відповідних професійних політиків. І саме тут помічаємо в Україні початки неофеодалізму, коли люди займають посади не за їхніми здібностями, а за їхнім майном. Отак стає один із магнатів ЗМІ головою Служби безпеки, власники банків, великих капіталів стають міністрами, губернаторами, не кажучи вже про ВР України як клуб багатіїв, які мають офшорні фірми на Кіпрі чи на якихось екзотичних островах, що допомагає їм у вивезенні капіталу, щоб уникнути сплачування податків! Конституція України порушується щодня тими ж силами та службовцями, які мали б доглядати за її дотриманням. Дуже переконливим у цьому сенсі був недавній виступ депутата від ПР Ю. Болдирева, який відверто виступив за розчленування України, незважаючи на те, що, згідно зі ст. 2 Конституції України, „територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою”! Тобто висловлювання Болдирева є кримінальною справою, яка значно небезпечніша від „провини” Ю. Луценка чи Ю. Тимошенка!

Сподіваймось, що Генеральна прокуратура буде дуже оперативною, а Партія регіонів, у свою чергу, покаже, яку країну вона представляє.

Українці разом з їхньою мовою належать до найстарших цивілізацій планети, і дивуєшся, коли у Швейцарії про будь-які зміни щодо політики, яка стосується ширшого кола країни, – проводять референдум, а в Україні президент може вирішити про 25-річний побут окупаційних військ на території країни – як військової бази. Історичну подію підписання угоди щодо напрямку розвитку – до Європи чи до Азії – вирішує одна особа! Невже ж всі вже звикли, що „козли” або „бидло” перестало бути образою, але „історично так склалося”?!

Пан Болдирев, напевно, мріє про феодальний поділ України на князівства, які він сам бачить у майбутньому в РФ, а тоді він би міг розвинути свій „геніальний” поетичний талант.

Болдирев ще одну брехню перед дипломатами різних країн твердив: „Цю країну можна утримувати, тільки маючи НКВД, МГБ, КДБ і КПРС”. Тут слід сказати правду, що саме його діяльність, ворожі до України російські політичні партії, його „депутатство” у ВР України

є доказом того, що ці ворожі Українській державі організації-інституції далі правлять, але ніяк не можуть одним помахом руки ліквідувати незалежність. Тому й не дивно, що ворогам України кожен її вільний день є терном в очах – то чому б не поділитися з її землями – Гітлер зі Сталіним же ділилися!

Болдирев довів, що при владі сьогодні в Україні не ті, хто хоче її розбудови, щоб з найродючіших земель на планеті люди не тікали в чужі краї, але ті, хто за рахунок рабів-колгоспників розбагатів, хто країну хоче не тільки запровадити знов у імперське ярмо, але й ліквідувати як незалежну державу.

Діаспора повинна на це зухвальство політика від ПР Болдирева різко реагувати, бо інакше залишимося знов діаспорою без держави!

Болдирев є яскравим прикладом того, що окупант перевихованню не надається – його слід прогнати, щоб його сліду не було!

Своїми щоденними шовіністичними виступами представники імперської політики є доказом того, що не Галичина є „наростом на тілі України” (Болдирев), а вони є раковими клітинами на тілі Голодомором-Геноцидом змороженої України, які слід вирізати і викинути далеко на Сибір, щоб там замерзли й не змогли повернутися. Наведені факти антиукраїнської агресії вселяють віру, що „моя хата скраю” припиниться, бо новоспечені феодали можуть „проковтнути” і вас з хатою, а тоді потрібно буде подальшим поколінням знову сотні років звільнятися від пут кріпацтва, яке „братній цар” вже раз українцям „дарував”.

У 20-літніх громадян, які народилися вже у вільній Україні, повинно дійти до свідомості, що за дорослих не вирішують навіть їхні батьки, яку професію вони хочуть мати, а не те, щоб за них хтось вирішував, у якій країні і на якому континенті їм жити!

Kozak
Aluminum & Roofing
Founded 1983

- покриття різних дахів
- інсталяція алюмінієвих дверей, обшивка (siding)
- бетонні роботи
- шліфування
- виготовлення вікон

Телефонуйте:
Богдан 416-622-1018
Cel. 416-505-2335
22 Dewitt Rd.
Toronto, Ont. M9B 3E1

Memories of John Sopinka and his Ukrainian Lemko Heritage

By Orysia Sopinka Chwaluk

I first met John when I was in my Fourth Year at the University of Toronto in 1972. His name was in *The Varsity* newspaper because he had made a statement about Ukrainians in Canada that caught my interest. Having the same last name, I thought we might have ancestry in common, I phoned him at the office and he graciously asked me out to lunch. At the time, he was working at the Law Firm Fasken, Calvin in the litigation department. His decision to leave this firm was based on the opportunity to become senior counsel for a new firm, Stikeman Elliott in Toronto and avoid infighting in the civil litigation department of his own firm.

Our conversation was about being Ukrainian. When I asked John if he spoke Ukrainian he said that he spoke the Ukrainian Lemko dialect his parents used at home. Both his parents were farmers from Vyslok Velykij, Lemkivshchyna, and came to Canada in the 1920s because of better opportunities to succeed in life. Vyslok had more than 2,000 people at that time and was the biggest village in Lemkivshchyna. Land was becoming increasingly more difficult to find for new families, and

North America was the place where emigrants would go to make money and come back to improve their lot in life. John said that he also had an aunt in New York who had become an evangelist and had written a biography called *Po Stopach Chrysta*. He later made a gift of it to me. I was invited to his home to meet his family, his parents and brothers. A conversation with his father revealed that there were two families of Sopinkas in Vyslok Velykij that he knew about, at opposite ends of the village. Recently, I spoke with Mr. Riopka, a friend and neighbour of John's parents from Vyslok Velykij, who confirmed that there were actually three homesteads of Sopinkas.

John was born in Saskatchewan in 1933. His family moved to Stoney Creek, Ontario in 1940. He graduated from the University of Toronto in 1955 and its Law School in 1957, supporting himself by playing professional football for the Toronto Argonauts. His keen sense of what is right or wrong made him pursue a career in civil litigation. I remember his mother telling me that John defended a man who had no money to pay for his defence, but because he believed in his innocence, he defended him to see justice served. In 1981, acting on behalf of

Supreme Court of Canada Justice John Sopinka

Susan Nelles who had been wrongly accused of murdering four babies at the Hospital for Sick Children in Toronto, he sued the Government of Ontario and the Toronto Police for malicious prosecution, and won after charges against Nelles were withdrawn. His excellent reputation as a trial lawyer attracted both clients and law students to his firm, including those whom he taught at Osgoode Hall. He enjoyed working with young people and was a great model for them. In 1986, I heard him speak at the Ukrainian National Federation Hall on College Street about the results of the Duchesne Commission on war criminals in Canada. As a representative of the Ukrainian Canadian Committee (now Congress), he was very firm about not allowing evidence to be used from Soviet Bloc countries against Canadian citizens. The accused would be tried in a criminal court of law, putting the onus on the Canadian government to pay the expenses of the trial. He recognized me as he was leaving the Hall and yelled out "Let's do lunch." That was the John Sopinka I remember. There was no superiority complex, no chauvinism, just a sharp, friendly, open mind. In 1988, Prime Minister Brian Mulroney appointed him directly from his law practice to the Supreme Court of Canada where he proved to be one of Canada's most distinguished judges.

One of the legal changes he brought about was the right to a complete and full defence. The Supreme Court of Canada declared that the Crown must reveal its evidence to the defence before trial.

John worked long hours but he was a strong proponent of a balanced life style. He played violin in the Hamilton Philharmonic Orchestra. He played squash to win and he always had time for lunch. He co-authored with his colleague Sid Lederman "The Law of Evidence in Canada," and wrote several other books on his own, including the Ukrainian Canadian Committee Submission to the Commission of Inquiry on War Criminals.

No one could be prouder to be a Canadian than John Sopinka. His knowledge of the country's laws reinforced his pride. With this knowledge, he defended the underdog and rarely lost a case. But John also respected his roots. In 1997, he went to Ukraine to research the archives for information in preparation for the defence of the wrongly accused Ivan Demianiuk, who is still being persecuted. Upon his return to Canada, he became very ill and passed away. Doctors said he died of a rare blood disease. His death was suspect and reminded me of Viktor Yushchenko's near encounter with death. However, John's legacy lives on. His books, his insight and decisions that changed the course of law, his desire to help the Ukrainian community, but most of all his ability to defend and protect the individual, were his contributions to our great country.

NP - This article is second in a series of three articles written about distinguished individuals with a Lemko heritage, in celebration of the 50th Anniversary of the Canadian Lemko Association. This year also marks the 120th Anniversary of Ukrainian Settlement in Canada. First Ukrainian Canadian parliamentarian Michael Luchkovich and now, Supreme Court Justice John Sopinka have made major contributions to Canadian society. The third article will be about pop culture artist Andy Warhol, coming in the New Year.

Фундація ім. Олега Ольжича в Канаді

запрошує всіх студентів українських щоденних
і суботніх шкіл міста Торонто взяти участь у
літературному конкурсі

Теми на вибір:

- а) "120 років поселення українців у Канаді"
- б) "20 років відзначення Незалежності Української держави"

Нагороди:

від 13 до 15 років 1-ше місце – \$350
 2-ге місце – \$250
 3-тє місце – \$150

від 16 до 18 років 1-ше місце – \$500
 2-ге місце – \$350
 3-тє місце – \$200

Реченець - 31 грудня 2011 року.

Просимо надсилати свої літературні праці на адресу:
Mary Pidkowich
71 Steeles Ave. East
Willowdale, ON M2M 3Y3

Карпати Травел

Airline tickets: Aerosvit, LOT, KLM etc.

Vacations and Cruises

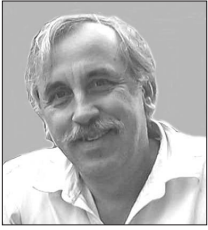
Invitation and Travel Insurance

Parcel, Money Transfer, Video Transfers

BEST PRICES - BEST SERVICE

121 Runnymede Rd. Toronto, Ont. M6S 2Y4
416-761-9101 karpatycanada@yahoo.com

COMMENTARY

The View From Here

By Volodymyr Kish

The Ukrainian Crisis

I don't need to tell you that the situation in Ukraine is bad. The Orange Revolution is a distant memory, the country is being run by self-serving kleptocrats, the leader of the strongest opposition group is in jail, the predatory Russians are licking their imperialistic chops, and the vast majority of the country's population is struggling to survive.

The political pundits and gurus, both there and here in the diaspora, are fairly unanimous in that Ukraine is in the midst of a deep political and historical crisis. Regrettably, it is a crisis that is largely self-made. Let us not forget, after all, that the current government, for all of its incompetence and duplicitous manipulation, was elected into power by a relatively democratic and free electoral process. The roots of this current sad state warrant some honest self-examination and critical introspection.

One group in Ukraine that has done just that is the Orthodox Church, Kyivan Patriarchate. Last week, the Church issued an uncompromising and hard hitting "Open Letter" to both its adherents and the wider Ukrainian community (www.cerkva.info/en/documents/13-documents/1995-zvern-1-dec.html), stating in effect that what Ukraine and its people are currently facing is not a political crisis, so much as a moral and spiritual crisis. Ukrainians, it says, have only themselves to blame. For the past several decades, Ukrainians have had a golden opportunity to build a new, free and just country, repairing the amoral and spiritually damning consequences of the previous century under communist rule. Instead, their pursuit of personal materialistic gain and lack of focus on their spiritual and moral well-being has resulted in the mess we have today.

There is no unity, no sense of community, no desire to work for the greater good – only selfish personal motives that have been expertly exploited by those who care little for the good of the country and its people. Without a solid spiritual and moral base, no real

reforms can be successfully established. No strong civil society is possible without the traditional beliefs and principles that have kept the Ukrainian idea strong during even the worst of times for the past millennium.

The Orthodox Church's prescription to remedy the current situation, rests on accepting three fundamental principles - that following God's Commandments are far more important than seeking material wealth, that each individual is a child of God and should be respected and treated as such, that we should always follow the Golden Rule and treat all others as we would like to be treated ourselves. The letter calls for all Ukrainians of good will to unite and cooperate in creating a society where love, truth and care for one another are the driving forces upon which a successful future, both political and economic, will be built.

There is of course nothing radically new in this appeal. Nonetheless, its essential message is as potent and real as it has been throughout the history of Mankind. No country or society can grow or remain strong if it does not have as its foremost essential purpose the betterment and welfare of its members. Tyrannies, dictatorships and all forms of autocratic rule inevitably fail if they do not provide their citizens with a life and an environment where they are valued, and have the hope and opportunity to engage in, as the American Constitution aptly puts it, "the pursuit of happiness".

It is patently obvious that currently in Ukraine, the government and economic structures that control the country do not have the well-being of Ukrainians in mind. Sooner or later, they will fail. Whether Ukraine subsequently moves towards a brighter future depends on the Ukrainian people finding their moral centre, on whether they can overcome their petty personal agendas, unite unselfishly towards a common cause, and work towards building a society based on sound and altruistic principles rather than get-rich-quick schemes.

Corruption by Yanukovych or "Tributes to the Family"

By Walter Derzko
and Dr. Andrew Zhalko-Tytarenko

Rinat Kuzmin (Deputy State Prosecutor of Ukraine) recently made an offer in Brussels: bring me evidence of Yanukovych's corruption. Here are several points that are brought up by the media, when looking at corruption and the President.

Sponsors of his campaign (Akhmetov, Firtash, and Ivanyushchenko) all got handsome rewards in the form of government contracts, deep discounts on privatization, or write-offs. Firtash received UAH 38bln (US \$4.75bln) in write-offs from obligations before the State Budget, plus discounted natural gas supplies for his companies. Akhmetov is taking over the Ukrainian power generation system. Ivanyushchenko now controls grain exports through *Khlib InvestBud*, which he co-owns with the Russian government. He also controls about 50% of the Ukrainian coal trade.

Yanukovych's older son, Alexander, a dentist by profession, has in the past year catapulted into the ranks of the top 10 wealthiest men in Ukraine. He builds, he banks, and he trades coal. His buddy and partner, Mr. Arbuzov, runs the Ukrainian National Bank. So, a formerly small money laundering operation owned by Alex Yanukovych, known as the "Donetsk Association of Transactions and Accounting Centres" is now a fully legitimized financial institution, and, oddly enough, a major coal supplier to the government, laundering money from coal illegally dug out from a "kopanka" (pit or hole) and using child labour. (<http://bit.ly/tQIPex>)

All the layers of the Ukrainian government, with whom citizens and businesses have to deal with, are famous for their outrageous and shameless corruption. Nobody believes that the leadership can reform. Furthermore, media sources speculate that each bribe taken by each and every Ukrainian bureaucrat has "something" in it both for the boss(es) higher up, and "something" (also known as the "tribute" to the family) that travels all the way up the ladder to finance the President's palace, called *Mizhehirya*. Yanukovych's lavish lifestyle costs the Ukrainian taxpayer US \$227,000 per day.

Large businesses in Ukraine aren't exempt from extortion by the Party of Regions. (<http://bit.ly/rQDVS9>) "Pay us 60% of your revenues or else" is the standard offer. About 30 illegal takeover raider attacks occur every month. (<http://bit.ly/sTpWrR>).

But unfortunately, all this evidence of corruption is indirect. A comprehensive criminal investigation is needed to prove conclusively that Yanukovych really profits from Ukrainian oligarchs, from his son's business, or from the bribery at all levels of the govern-

ment. One only has to watch how representatives of each ministry line up with suitcases full of cash "to make their weekly deposits" every Friday at Alexander Yanukovych's headquarters in the Kyiv cinema "Zoryany" (<http://bit.ly/rQtXkx>) to realize that such an investigation will be hard to prove legally in court. It's all cash, and no paper trail. But more importantly, there will be no real honest investigation. This is why Kuzmin calls for it. The State Prosecutor General's Office (PGO) has already demonstrated a "creative approach" to the rule of law, and to evidence in the Tymoshenko and Lutsenko cases. There is no reason to believe that he will act any differently in this case, using the standard line: "As a result of our investigations, allegations of corruption against the President appeared to be unjustified". Cases will be "investigated", and buried under a blanket of acquittal statements. All allegations will be called a "smear campaign", and whistleblowers will be sued for defamation, if not worse.

However, just like with Al Capone, there is a corruption allegation which is clear, visible, and on the record against Yanukovych. According to the new law (approved by Parliament on April 7, 2011), the Law About Prevention and Suppression of Corruption, the definition of corruption includes: "use by a person, due to their authority and associated opportunities to obtain illegal benefits, or accepting a promise/proposal of such benefits..." The definition of "illegal benefits" includes: "money or assets, which are promised or provided without legal grounds at zero cost, or at a cost that is below the minimal market value". The Forrester's House, which is owned by the business partners of Alexander Yanukovych, controls the luxurious estate *Mizhehirya*, which occupies some 1000 hectares of natural reserve (<http://bit.ly/v6rmsr>), and includes a harbour for yachts, an equestrian field, stables, etc. Yanukovych officially resides there, in a house on leased land of 1.7688 hectares. His tax declaration (<http://bit.ly/byooTb>) shows a rental fee of about UAH 314 (under US \$20) per hectare per month, while in the neighbouring village of Sukhouchya, the asking price to rent 1.2 hectares for the same 49 years is US \$264,000 per year (<http://bit.ly/rSrfXG>). This means that Yanukovych "qualifies" under the definition of corruption, as he uses the rest of *Mizhehirya* at no cost, and pays about 0.06% of the market value for the rented land.

This is a tiny case, compared to the real grandiose levels of corruption and robbery of state assets by the Yanukovych clan and his inner circle. But this case is well documented, and leaves very little wiggle room for the State Prosecutor. Let's see, what happens.

Вишліть Різдвяні вітання своїй родині, друзям чи клієнтам

Ціни на вітання, розміщені у газеті

1/16 стор. – \$25.00
1/8 стор. – \$60.00
1/4 стор. – \$100.00
1/2 стор. – \$200.00
Ціла сторінка – \$390.00

Дзвоніть до Редакції: 416. 960.3424

НОВИЙ ШЛЯХ

Чеки присилайте на адресу:
The New Pathway
145 Evans Ave., #210
Toronto, Ont.
M8Z 5X8

Spirit Lake Camp...

Continued from page 1

unsettling, are important to remember. I am pleased that this interpretation centre... embraces this mission."

"For the Ukrainian community in Canada this camp is a reminder of a time in history whose witnesses have now all passed away," said Edmonton East MP Peter Goldring. "Their story and the story of this time period is an important one for all Canadians." The last known survivor of the Spirit Lake Camp, Mary Hanchurak, who was born in the camp, died in 2008 at the age of 92.

Inky Mark, former MP for Dauphin-Swan River Manitoba, was successful in having his Private Member's Bill C-331 passed in Parliament and received *Royal Assent* on November 25, 2005. The "Internment of Persons of Ukrainian Origin Recognition Act" recognizes the injustice that was done to persons of Ukrainian descent and other Europeans who were interned at the time of the First World War and legally obliges the Government of Canada to negotiate "an agreement concerning measures that may be taken to recognize the internment" for educational and commemorative projects.

The Spirit Lake Camp Internment Interpretive Centre will serve as a permanent memorial to those, mainly Ukrainians, who were interned at Spirit Lake during the First World War for no other reason, apart from the fact that they were of Ukrainian descent.

UCCLA Participates

The chairman of the Ukrainian Canadian Civil Liberties Association, Roman Zakaluzny, attended the official unveiling of the Spirit Lake Camp Internment Interpretive Centre, extending congratulations to the centre's organizers, designers and managers for creating what has already become an important commemorative and educational venue recalling Canada's first national internment operations.

"The hard work of James Slobodian and other members of the Spirit Lake Camp Corporation is evident in this museum which poignantly recalls the experiences of the men, women and children once interned here, including several members of UCCLA's Redress Council such as the late Mary Manko Haskett, her daughter, Fran, and Stefa Pawliw. Years ago, UCCLA placed a trilingual plaque at the Spirit Lake Camp and unveiled a statue, "Interned Madonna" here, helping set the stage for those who then went on to set up this very impressive centre."

UCCLA was pleased to learn that the management of the Spirit Lake Camp Corporation is placing priority on now making the museum's exhibits bilingual.

"James Slobodian assured me and other VIPs attending this event that nothing is more important to him than ensuring that this museum's contents are available in both official languages of Canada," said Zakaluzny. "We are happy to receive this reassurance that soon the museum's exhibits will be

accessible to all Canadians, regardless of whether they speak French or English." All of UCCLA's plaques are trilingual, Mr. Zakaluzny noted, regardless of where they are located in Canada.

For over two decades, UCCLA spearheaded the campaign for acknowledgement and symbolic redress for the internment operations, an effort that eventually led to the 2008 settlement that established the Canadian First World War Internment Recognition Fund, on whose Endowment Council UCCLA has a permanent presence. The CFWWIRF provided major grants in support of the Spirit Lake Camp Internment Interpretive Centre, making it possible.

On May 9, 2008, the Canadian government established a \$10 million *Canadian First World War Internment Recognition Fund*. Its Endowment Council uses the interest earned to fund projects that commemorate the experience of thousands of Ukrainians and other Europeans interned between 1914-20 and the many others who suffered a suspension of their civil liberties and freedoms. The funds are themselves held in trust by the Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko.

Andrew Hladyshevsky, QC, President of the Shevchenko Foundation and CFWWIRF Vice-Chair stated: "The

(L. to R.): Rev. Dr. Ihor Kutash of Montreal representing the Ukrainian National Federation of Canada; Rev. Volodymyr Kouchnir, Dean of the Montreal-Ottawa District, Ukrainian Orthodox Church of Canada, Eastern Eparchy; Rev. Theofan Heto of Kirkland Lake, Ont. representing the Ukrainian Catholic Church, Eparchy of Toronto and Eastern Canada

Quebec Spirit Lake [Camp] Internment Interpretation Centre will serve as a permanent memorial to those Ukrainians and other Europeans who were unjustly interned, not because of who they were, but from where they came from..." He concluded his speech mainly spoken in French, with the singing of the moving "Vichnaya Pamyat" (Memory Eternal) in memory of those internees buried at the nearby Spirit Lake Cemetery.

A prayer service was given by Mgr. Gilles Lemay, Bishop of the Diocese of Amos along with Rev. Father Robert Lalonde, the last priest of the St-Viateur Church, which is now the Administration Centre that houses the Spirit Lake Camp Interpretation Centre. Also, joining them in this service was clergy from Ukrainian Churches.

(compiled from press releases)

Registered Contractor

СИСТЕМИ ТА СЕРВІС НАЙВИЩОЇ ЯКОСТІ

LENNOX
Innovation never felt so good.™

SNAP! FINANCIAL!

COOL SAVINGS REBATE

OPA
Ontario Power Authority

Кондиціонери • Системи опалення
Встановлення, навіска, сервіс

Форнеси
Бойлери
Кондиціонери
Водонагрівачи

Receive up to
\$1200 Rebate
with the purchase of a qualifying
Lennox System*

SEPTEMBER 12 to DECEMBER 02, 2011
to be purchased and installed.
Paperwork & claim submission
deadline by December 16, 2011.

HEATING • AIR CONDITIONING LTD

sipco
CLIMATE SPECIALISTS

Сімейний бізнес з 1958

http://www.sipcogroup.ca
83 Six Point Rd,
Toronto M8Z 2X3

VISA MasterCard

416 **232.2375**

KNIGHTS OF COLUMBUS
SHEPTYTSKY COUNCIL 5079

МАЛАНКА 2012 MALANKA

СІЧЕНЬ - 14, 2012-JANUARY

RENAISSANCE BY THE CREEK
3045 SOUTHCREEK RD., MISSISSAUGA

ВСТУП ВІД ОСОБИ \$125.00 ADMISSION PER PERSON

ЦІНА ВКЛЮЧАЄ ВЕЧЕРЮ І НАПИТКИ
PRICE INCLUDES DINNER AND PREMIUM OPEN BAR

MIDNIGHT SEA FOOD BUFFET

FOR TICKETS PLEASE CALL JOHN GULA (416) 259-8932

“Купи мені коужух”

**Моніка Весоловська
Євгенія Мельничук**

Різноманітними імпрезами, концертами, науковими конференціями українська громада в Канаді відзначає своє 120-літнє поселення в цій прекрасній країні.

Однією з таких подій був чайок зі серії “Краса з України” – “Купи мені коужух”, котрий відбувся 30 жовтня 2011 р. в аудиторії катедри

років тому, до сучасних, модерних хутер, котрі носять і тепер діти, молодь, елегантні пані та панове.

Велику поміч, без котрої показ коужухів не міг би відбутися, надав Музей Союзу Українок Канади, Відділ Торонто, що міститься на вулиці Spadina, 620.

Після Служби Божої в залі під катедрою зібрались члени громади і чисельні гості. Отець Богдан Сенцьо провів молитву. Ведуча Катерина

Св. Володимира в Торонто, присвячений “вшануванню 120-ліття першого українського поселення в Канаді, 85-літтю Союзу Українок Канади і 75-літтю Українського музею Канади”, як це підкреслила у своєму слові невтомна ініціаторка та організаторка “чайку” мгр. Анна Троян.

Знаємо, що перші українські селяни Василь Єленяк і Іван Пилипів прибули на канадську землю весною 1891 р. Вони зуміли прокласти дорогу своїм односельчанам, друзям, сотням, тисячам українських селян, котрі шукали ліпшої долі для себе і своїх близьких у далеких, заморських краях.

“Вдома” – в Галичині, інших українських землях життя селян було дуже, дуже тяжке, злиденне. Їхали до далекої Канади з надією, що тут дістануть землю, багато землі. Будуть мати кращу долю – вони, їх діти, онуки...

У скринях везли зі собою не тільки зерно на перший посів, але й – хто мав, святочну одежу – вишивані сорочки, фартушки, коужухи. У Канаді зима довша і більш холодна, ніж в Україні. Напевне, не один раз діти, молоді жінки просили своїх батьків чи чоловіків: “Купи мені коужух”.

І під такою назвою Союз Українок Канади, Відділ Св. Кн. Ольги під керівництвом мгр. Анни Троян провів цю імпрезу.

Відбулася презентація коужухів і верхнього одягу від найстаршого, котрий, мабуть, привезли до Канади ще перші поселенці більш як 100

Сенцьо попросила до привіту голову Відділу Віру Мельник.

Членка Відділу Клава Матвій у чудовому українському строї елегантно і приємно вітала присутніх хлібом і сіллю.

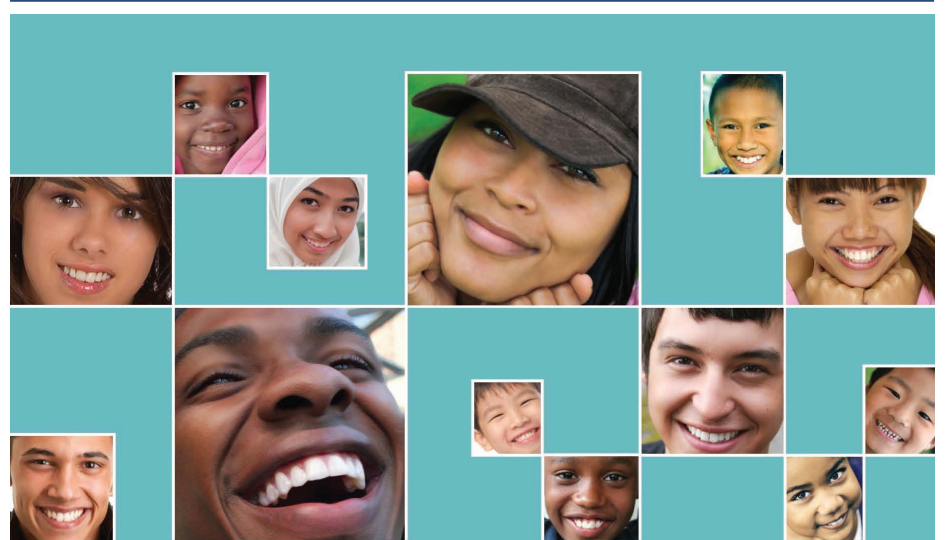
Далі усі частувалися смачним полуденком, приготовленим компанією “Троянда”. Під час десерту чай наливали вельмишановні голови організацій.

Мгр. Анна Троян, організаторка при допомозі багатьох пань цього “Fashion Show”, розповіла присутнім, як приїжджали нові поселенці – емігранти з України, як виглядали перші роки їх життя-буття у новій країні.

Діти і молодь, старші поважні й достойні пані та панове “модельювали” коужухи, коужушки, свити, байбараки, кептарі, хутра... Були це Володимир і Славка Шевчук, Максим, Іванка, Роксоляна і Софійка Троян, Наталя і Петро Сидоренко, Лада і Мая Ведлин, Тарас Столяр і

Продовження на стор. 11

1 – Іванка Троян з донечками Софійкою і Роксоляною
2 – Найстарший, понад 100-літній коужух презентує Володимир Шевчук
3 – Учасники презентації: перший ряд зліва направо – Володимир Шевчук, Максим Троян, Славка Шевчук, Анастасія Бачинська-Столяр, Оля Адамець, Марійка Жданів, Оксана Рева, Богдан Мельничук; другий ряд зліва направо – Тарас Столяр, Антін Строгий, Ігор Процюк, Славко Адамець, Матвій Байрачний, Ольга Соколик, Наталя Сидоренко, Моніка Весоловська

**Діти у віці 17 років
і молодше можуть отримати
стоматологічні послуги**

БЕЗКОШТОВНО

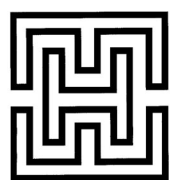
Дзвоніть 311

**Kids 17 and under may be
able to get free dental care.**

Call 311

Healthy Smiles-Ukraine Set 4

Call **311** toronto.ca/health | **Toronto Public Health**

Наслідки нуклеарних катастроф у Чорнобилі та Фукушімі – уроки на майбутнє

13 жовтня цього року в галереї КУМФ у Торонто відбулася десята доповідь у пам'ять д-ра Володимира Мацькова (1923 – 2001), видатного хіміка-дослідника, винахідника нових технологій у переробці металів та колишнього голови Наукового Товариства ім. Т. Шевченка Канади.

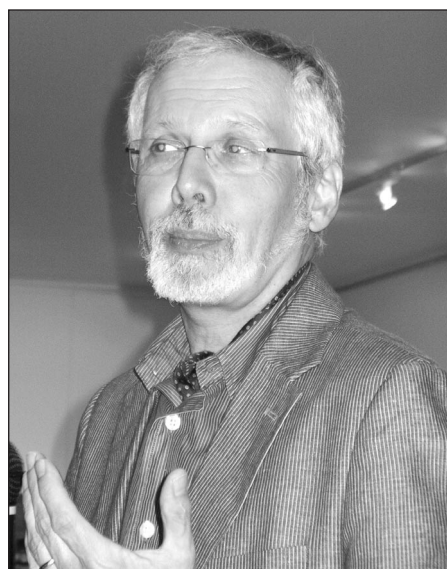
Доповідачем був проф. Марко Горбач, що виступив із доповіддю про наслідки катастроф на атомних реакторах в Чорнобилі та Фукушімі. Представив проф. Горбача його колега-фізик з Університету Йорк, проф. Юрій Даревич. Марко Горбач народився та навчався в Німеччині (його батько Олекса Горбач, мовознавець, був професором Університету ім. Гете у Франкфурті та УВУ в Мюнхені). В ранніх 80-х Марко Горбач приїхав до Університету Йорк у Торонто, де отримав післядокторську стипендію, а згодом став професором фізики цього ж університету, де працює і сьогодні. Проф. Горбач є фахівцем з атомної фізики, автором понад 100 статей та підручника із квантової механіки. Він був членом Комісії СКВУ у справі Чорнобиля. У травні цього року проф. Горбач виступив з доповіддю на конференції “Chornobyl 25”, організованій д-р Любою Комар у шпиталі для хворих дітей у Торонто. Модифікований варіант цієї доповіді українською мовою проф. Горбач і запропонував зацікавленій аудиторії.

Як відомо, аварія на Чорнобильській атомній електростанції в Україні у квітні 1986 року вважається найбільшою катастрофою такого типу. Недавно до неї долучилася аварія, що сталася в Японії на електростанції Фукушіма Даїчі внаслідок потужного землетрусу та цунамі у березні 2011 року. Як можна порівнювати ці дві катастрофи, які подібності та відмінності обох випадків? Які згубні наслідки для населення та навколишнього середовища? Які, у світлі всіх цих подій, перспективи розвитку атомної енергії в майбутньому, і чи є реальні альтернативи нуклеарній енергетиці? Всі ці та багато інших питань порушив у своїй доповіді проф. Марко Горбач.

На перший погляд, між аваріями в Чорнобилі і Фукушімі є мало спільного. Реактори електростанцій мали цілковито відмінний дизайн. На Чорнобильській АЕС використовувалися реактори радянського зразка РБМК-1000, незвичні для західної технології (модеровані графітом без охорони) і, як виявилось, недосконалі та небезпечні у самій конструкції. На АЕС Фукушіма Даїчі застосовувалися реактори паруючої води типу BWR. Причини вибуху четвертого реактора на

Чорнобильській АЕС були пов'язані з помилками обслуговуючого персоналу: вирішивши проводити експеримент під час вимкнення реактора, оператори допустилися грубих порушень, що викликало ланцюгову реакцію, яку було вже неможливо зупинити. Причиною аварії на Фукушімі Даїчі стало стихійне лихо – потужний землетрус та цунамі висотою до 5,7 метра. Відмінні і дві країни, де сталися катастрофи: Україна в межах тодішнього Радянського Союзу, де панували непоінформованість, замовчування проблем, неточність, розхлябаність у виконанні завдань та зловживання державними фондами; і Японія – високорозвинена країна з дисциплінованим народом, який звик поборювати стихійні лиха.

Однак, зазначив проф. Горбач, незважаючи на такі очевидні відмінності, в обох випадках можна знайти і чимало спільного. Деякі фахівці, наприклад, вважають, що обидві катастрофи були у принципі спричинені менеджментом. У випадку Чорнобиля – найвищі конструктори знали про недосконалість конструкції, однак не вважали потрібним повідомити про це персонал, що безпосередньо працював на АЕС. У випадку Фукушіми – її конструкція була розрахована на слабший землетрус, і хоча обговорювалися ідеї перебудови станції, до того так і не дійшло. Варто підкреслити, що розташована неподалік АЕС Фукушіма 2 успішно перенесла і землетрус, і цунамі. Подібною була і поведінка обох

– Дарія Даревич

Проф. Марко Горбач під час доповіді

урядів після аварій: і партійна влада з Москви, і японський уряд відразу після випадків намагалися применшити масштаби катастроф і приховати їх наслідки як перед світовою громадськістю, так і (особливо у випадку Чорнобиля) перед власним населенням. Що ж найбільше об'єднує Чорнобиль і Фукушіму Даїчі – це багатовимірність згубних наслідків вибухів на нуклеарних АЕС. Серед них – безпосередня забрудненість навколишньої 30-кілометрової зони та необхідність евакуації населення, розпад радіоактивних частинок з їх фатальним впливом на здоров'я людей і неймовірні кошти та час відчищення навколишнього середовища: у випадку Чорнобиля – 30 років та 350 мільярдів доларів, у випадку Фукушіми – також 30 років

та принаймні 10 мільярдів доларів.

Як висновок, проф. Горбач висловив своє тверде переконання, що хоча реальної альтернативи ядерній енергетиці наразі не існує, людство не може і не має права дозволити собі на ще один Чорнобиль чи Фукушіму Даїчі.

Доповідь проф. Горбача викликала надзвичайно жваву дискусію і багато запитань, особливо з перспектив майбутнього розвитку енергетики. На всі запитання присутніх проф. Горбач дав ґрунтовну відповідь. У ході дискусії, наприклад, з'ясувалося, що після Чорнобильської катастрофи ряд країн – Німеччина, Швейцарія, Італія – відмовилися від подальшого розвитку атомної енергетики, а у США, де давно не будувалося атомних електростанцій, нові проекти поставлені під сумнів. Після Фукушіми Даїчі зростає спротив проти ядерної енергетики і в Японії. Однак в Україні, що найбільше постраждала від Чорнобильської катастрофи, продовжують будувати реактори російського виробництва, і далі наголошуючи на “дешевості” атомної енергії. Чи справді так швидко забули про фантастичні кошти будівництва “саркофагу” навколо вибухлого реактора та відчищення довкілля після аварії, які, на думку багатьох, зруйнували дощенту державний бюджет і призвели до розпаду Радянського Союзу?..

Датмара Турчин,
пресовий референт НТШ

“Купи мені кожух”

Закінчення зі стор. 9

Анастасія Бачинська-Столяр, Антін Строгий, Славко і Оля Адамець, Оксана Рева, Марія Жданів, Люба Романюк, Моніка Весоловська, Ольга Соколик, Клавдія Матвій, Ігор Процюк, Богдан Мельничук, Матвій Байрачний, Христофор Костюк, Яна Савчук.

Були демонстровані чоловічі та жіночі довгі кожухи, також свити, біла гуня, котру вбирав пастух овець, карпатський байбарак, гуцульські сердаки, кептарі з Покуття і багато дечого ще.

Друга частина показу – це був вже модерний, сучасний одяг, виготовлений у студії Зеновії та Олени Кульчицької у Львові: кептар, жіночі сердаки і кожухи, вишиті вовною у цвітні узорі, свити, оздоблені шкіряними витинанками. Вони є дуже популярні як в Україні, так і в Канаді. Також модерні хутра, елегантні кожухи різних кольорів,

шубки з крілика, шуба з норки.

Під час імпрези присутні мали змогу насолоджуватись милозвучною музикою п. Катрусі Самець. Презентація цілої колекції була дуже схвально сприйнята.

Слово про працю музею, збірку експонатів, значення цієї колекції для плекання української культури і традиції виголосила голова музею п. Іванка Іваночко.

Була також неординарна мистецька частина. “Гуцульський танець” виконали танцюристи ансамблю “Веснянка” – мистецький керівник Степан Кузів, директор Микола Балдецький. “Пісні прощання” чудово заспівали Оксана Орлова, Юрій Петлюра, Роман Микитюк, акомпаніамент д-р Андрій Дмитрович.

Голова Східної Екзекутиви Союзу Українок Канади Одарка Москалюк-Руткай розказала, що весь прихід з цієї імпрези є призначений на кампанію “Сине

серце” – ЗУПИНИТИ ТОРГІВЛЮ ЛЮДЬМИ. Пояснила, що Організація Об'єднаних Націй проводить широкомасштабну кампанію проти торгівлі людьми, котра в нашому часі є великою, страшною проблемою людства. Людей продають, змушують до невілнної праці, жінок, дівчат використовують як сексуальних рабів. Це діється ПРОТИ ЇХ ВОЛІ. З цим треба боротися, освітлювати людей про це зло. Пані Оріся Сушко від Союзу Українок Канади є координаторкою акції. Кошти, придбані під час цієї імпрези, підуть на потреби кампанії – оголошення, організацію симпозіумів, інше.

Голова Відділу Віра Мельник подякувала організаторам і виконавцям цієї справді блискучої події, зокрема мгр. Анні Троян.

Отець д-р Ярослав Буцьора провів подячну молитву.

На кінець усі присутні феєричними оплесками, стоячи, подякували виконавцям, головній організаторці мгр. Анні Троян, котру також нагородили чудовою китицею квітів.

Друзі “Джерела” подавали “Не бабусин борщ”

Оксана Закидальська

Торонто – Відколи українці іммігрували до Канади 120 років тому, численні церкви, Народні Доми і “Просвіти” будувалися на варенках і борщі, які продавали і подавали по церковних залах. Друзі “Джерела” – група добровольців у Торонто, які організують різноманітні

заходи на підтримку Навчально-Реабілітаційного Дитячого Центру “Джерело” у Львові, вирішили дотриматися цієї традиції, але з деякими інноваціями. І так постав “Не бабусин борщ” – імпреза, яка відбулася 6 листопада 2011 р. в залі церкви Св. о. Миколая.

Подавали борщ, але не бабусин, а такий, що готували чотири відомі

мі торонтські шефи-кухарі: Дона Дугер з Mildred’s Temple Kitchen, Джеф Дук з Art Gallery of Ontario, Антоні Роз з The Drake Hotel і Татяна Жаботинська, власник La Petite Chef

Тетяна Жаботинська, нагороджена “Золотим Буряком”, із бабусею Жаботинською

Навчально-Реабілітаційний Дитячий Центр “Джерело” у Львові

Catering Company. Був це конкурс, і шефи-кухарі змагалися за нагороду “Золотого Буряка”. Господинею імпрези була Лин Кравфорд з Food Network.

Були три журі: Том Бирчард, власник відомого українського ресторану в Нью-Йорку “Веселка”, журналіст Малком Джолі і бабуся п-і Оля Станько. Щоб вибрати найсмачніший борщ, також голосували гості. Кожний гість дістав по чотири борщі в маленьких мисочках і мав виповнити оціночний листок.

Після голосування подано обід, за який відповідала головний шеф-кухар ресторану в Art Gallery of Ontario Анна Яримович. Кожний, хто причинився до імпрези, подарував свої послуги на користь “Джерела”.

“Джерело” заснували у 1993 році у Львові батьки, діти яких

мали церебральний параліч (cerebral palsy). Відтоді “Джерело” займається реабілітаційною роботою з дітьми з особливими потребами. У партнерстві з Канадським Фондом “Дітям Чорнобиля” і підтримкою донорів Центр вже допоміг понад двом тисячам дітей і молоді. Він є зразком для тих, хто працює з дітьми з особливими потребами в Україні. Одна із засновників “Джерела”, Зеня Кушпета, була на імпрезі і розповіла про роботу Центру. Довідатися більше про “Джерело” можна за адресою www.dzherelocentre.org.ua.

Кульмінаційний момент імпрези відбувся, коли проголошено вигреш “Золотого Буряка” – його одержала Татяна Жаботинська. Ще в додатку організатори проголосили, що зібрано близько \$25,000 на “Джерело”.

Всі фото – Стефан Лапчак

Друзі “Джерела” і Анна Яримович (у білому халаті), Зеня Кушпета (зліва від неї), Том Бирчард

Вітаємо з ювілеєм шановного пана Миколу Гаврищишина!

Видається, що якимось завчасно підкралися до пана Миколи Гаврищишина його дев’ять десятків. На відміну від людей, які цього очікують з певним побоюванням чи бодай хвилюванням, наш ювіляр зовсім не надав значення цій даті – звичайні уродини, яких було уже чимало. Відчувалося, що він схильний не лише оглядатися на пережите – чи то в Україні, чи то на примусових повоєнних роботах, чи то в недалекому звідси Садборі, чи вже навіть тут, у Торонто. Незважаючи на тягар літ і круговерть подій, особливо перед прибуттям до Канади, він продовжує дивитися вперед.

Пан Гаврищишин один із найстарших членів не лише Філії УНО Торонто-Захід, але й Українського Національного Об’єднання Канади взагалі. Як і дотепер, планує приїжджати на щомісячні засідання нашої Філії та різні урочистості, що їх регулярно проводять українські організації Торонто.

Члени Філії УНО Торонто-Захід люблять і поважають Миколу Гаврищишина за його вболівання про державність в Україні, багаторічне членство та активність у складі УНО, систематичну участь у численних заходах Філії, привітність, відкритість, дружелюбність з однодумцями. Вони бажають йому здоров’я та всіляких гараздів.

З роси та води Вам, шановний побратиме!

Від імені Управи Філії УНО Торонто-Захід
Богдан Михайлишин

СВІТОГЛЯД

ЩОСУБОТИ
8:00 веч.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ!

У восьму сумну і болючу річницю від смерті
незабутньої мами й бабусі

**бл. п.
Наді Сергійчук,**

яка відійшла у вічність 18 грудня 2003 року,
в її світлу пам'ять складаємо пожертву
на пресовий фонд "Нового Шляху".
Вічна їй пам'ять!

*Дочка Леся Лисенко з родиною
Син Юрій Сергійчук з дружиною
Племінниця Світлана Мала з родиною*

У першу болючу річницю смерті нашого
любленого, незабутнього мужа, батька, і діда

**бл. п.
Івана Кобзана**

який відійшов у вічність 8 грудня 2010 року.
Як нев'янучий вінок на його могилу складаємо
пожертву \$100 на пресовий фонд "Нового Шляху".
Пам'ять про нього завжди буде в наших серцях.
Вічна Йому пам'ять!

*Дружина Міла Кобзан
Донька Марійка з родиною, муж Петро Дяків,
внуки Оленка (Mike), Петрусь і Наталя
Донька Ганя з родиною, муж Scott Macivor,
внуки Кристофор і Катруся*

Український Цвинтар Святого Володимира

Фірма виготовлення пам'ятників

**Eternity
in Granite**

вигідно розташована в офісі
Цвинтару пропонує

- Великий вибір граніту
- Індивідуальне оформлення на комп'ютері
- Професійні портрети та різьба
- Написи на будь-якій мові на бажання замовника
- Помірковані ціни

"Eternity in Granite" передає свої прибутки на утримання Цвинтару.

За подальшими інформаціями просимо звертатися до адміністрації.
УКРАЇНСЬКИЙ ЦВИНТАР СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА
1280 Dundas Street West
Oakville, Ontario
L6M 4N9

Тел: (905) 827-1647 1-888-386-1264
Факс: (905)-847-6478

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED

Заснована у 1919 році
349 Weston Road (North of St. Clair), Toronto, Ontario, M6N 3P7
ГРАНІТНА ФАБРИКА

- Ми виготовляємо на замовлення пам'ятники і різні вироби з граніту, а також робимо написи
- Завітайте до нашої фабрики і виставочного залу, які відкриті для публіки
- Пам'ятники, виготовлені нашою фабрикою, встановлюються по всіх цвинтарях
- Робимо написи на нових і вже встановлених пам'ятниках на будь-якій мові по всіх цвинтарях
- Ми можемо приїхати до Вас додому і взяти замовлення
- Ми пропонуємо добрі ціни і обслуємо Вас з пошаною

**Дзвоніть до власника Андрія Латишка
(416) 769-0674 or 1-(888) 836-7771**

**Спілка Українських Журналістів
Північної Америки**

Влаштовує круглий стіл – зустріч зі слухачами, читачами й глядачами місцевих українських ЗМІ напередодні Різдвяних і Новорічних святкувань. До участі запрошуємо українську громаду, головно шанувальників і прихильників українських засобів масової інформації.

Зустріч відбудеться 16 грудня 2011 року.

Початок – о 7-й год. вечора

в галереї КУМФ, за адресою 2118A Bloor St. W., Торонто.

Тема – "Важливі сучасні події в Україні, котрі хвилюють як громадян України, так і українців діаспори".

Доповідачі:

- 1) Ігор Павелко – газета "Міст",
- 2) Оксана Соколик – радіопрограма "Пісня України",
- 3) д-р Олег Романишин – газета "Гомін України",
- 4) Степан Бандера – телемережа "Контакт",
- 5) Володимир Кісь – газета "Новий Шлях".

Модератор – голова Спілки Юрій Ключас, телепрограма "Контакт".

Всіх учасників і гостей запрошуємо прибути до КУМФ на сьому годину вечора, на початок спільної вечері, яка триватиме одну годину, а потім відбудуться доповіді, запити, відповіді та дискусії.

Вступ – \$30.00 від особи. Зголошення про участь просимо обов'язково повідомити телефоном на номер 416-622-3185 або на електронну пошту ТЕЛЕПРОГРАМИ "КОНТАКТ": jurij@kontakt.ca і залишити Ваш номер телефону, ім'я та прізвище і на скільки осіб Ви замовляєте квитки.

SINCE 1965 - **45 years in business!**

BLOOR TRAVEL

Літаком чи кораблем – кращі ціни Вам знайдем!

**Air Tickets
Hotel Reservations
Car Rentals
Train Tickets
All Inclusive Holidays
Cruises
Travel & Visitor Insurance**

Тел. **416-535-2135** email: **bloortravel@bellnet.ca**

2336A Bloor Street West, Suite 200, 2nd floor

1500 Royal York Road
Toronto, Ontario
M9P 3B6

ROYAL LEPAGE
WEST REALTY GROUP
INDEPENDENTLY OWNED & OPERATED, BROKER

Larysa Hrynda
Sales Representative

(416) **245-9933** 24 Hour Pager
Fax: (416) 245-7830 Cell: (416) 999-1878
E-mail: lhrynda@sympatico.ca
www.royallepage.ca